

nesbyrd, at hun er en god og flink Pige. I Sygestuens Protokol, hvoraf jeg har modtaget en Ekstrakt, staar der, at hun i 1898 havde Skarlagensfeber, men først i 1908 bliver hun syg igen; hun har af og til Fordøjelsesbesværligheder, lider af lettere Obstipation, altsaa Forstoppelse, der, hvad ofte er Tilfældet, er forbundet med lettere Mavesmerter. Hun har, siges der, aldrig været sengeliggende, og ved Udskrivningen i 1911 faar hun Attest for at være rask og sund. Denne Udtalelse er bygget dels paa Udspørgen af hende selv, dels paa Undersøgelse. Hendes Vægt var, da hun forlod Jægerspris, 103 $\frac{1}{4}$ Pund. Men saa skriver hendes Moder til Bestyrelsen, at hendes Datter er blevet Invalid derude, og Bestyrelsen skriver til Lægen om Sagen. Moderen havde fortalt, at Pigen var lagt ind paa Rigshospitalet, og Lægen skriver da til Hospitalet for at faa at vide, hvorledes det forholder sig med denne livsfarlige Sygdom. Overlæge Bie paa Rigshospitalet afgiver saa en Erklæring. Denne kan jeg ikke læse op, for den indeholder saa mange medicinske Udtryk, og de er ikke alle ført helt ud saa jeg tør ikke læse dem. Men jeg har faaet Erklæringen oversat, en Del kan jeg ogsaa kontrollere — saa meget Latin kan jeg. Han skriver, at Louise Ulrichsen henvendte sig til Polikliniken, der den Gang lededes af Assistent, Dr. Øigaard. Diagnosen var: Obstipatio, altsaa Forstoppelse, undertiden afbrudt af Diarrhoe. Hun angav, at hun i omtrent 6 Aar havde haft Smerter i . . . ja det er noget ved Maven; det er Latin, de Herrer maa selv se bag- efter, Dokumenterne kan blive lagte frem til Eftersyn — og ogsaa en Del Ømhed. Der ordineres Diæt, Frangula og Magnesia, ret og slet afførende Midler. Den $\frac{2}{6}$: Bedring, den $\frac{10}{6}$: rask. Senere havde hun atter nogle Smerter, men det var, fordi hun ikke holdt Diæt. Det eneste, hun lider af, erklærer Overlægen, er Forstoppelse, men denne Forstoppelse kan let helbredes, naar hun holder passende Diæt. Det er den livsfarlige Sygdom, som hun har paadraget sig paa Jægerspris, og det er dette Vidne, der er optraadt ved Møder her i Byen for at aflægge Vidnesbyrd om det forfærdelige, der er sket ude paa Anstalten.

Dernæst har jeg af Referatet af et Møde, som blev holdt i Aftes af det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) under Pauker og Trompeters Spil, set at der optraadte en Augusta. Jeg har i Dag været saa heldig fra Jægerspris at faa Oplysninger om vedkommende Augusta. I Referatet staar, at hun har sultet i 8 Dage; Augusta sad til Bords med de andre, men hun maatte ikke røre Maden. Det er den samme Augusta, som før optraadte i det ærede Medlems Tale som den, der ikke maatte spise. Efter Referatet siger det ærede Medlem i Anledning af denne Pige: „Ærede Forsamling! Tag mig paa Ordet. Hvis mine Ord viser sig at være Løgn, kan De sige: Sabroe har staaet og løjet for os.“ Denne Augusta er Augusta Harmsen. Hun er født 1886, blev optaget paa Stiftelsen i 1892, afgik 1901. — Jeg finder, at naar der fremkommer saadanne direkte Angreb fra Familiens Side paa denne Stiftelse, byggede paa disse Pige børns Vidnesbyrd, som vi altsaa skal lægge til Grund for vor Dom, har man en Pligt til at oplyse det, som officielt kan oplyses. — Der anføres i Protokollen derude: „Meget tarvelig begavet, snarere aandssvag. Klynkende i sit Væsen, af og til noget stridig.“ Det gaar igen hele Vejen. Hvis vi ser Karaktererne igennem, er det: tg., tg., mdl., tg., tg., tg.?, g.?, g.?, mdl., g., mdl., tg. Der staar endvidere, at hun har Eksem, Skrufulose og forskelligt andet. Men hun var i Virkeligheden aandssvag, da hun blev optaget. Nu er der dette at sige, at aandssvage burde jo ikke blive derude. Den udmærkede Forstander, Professor Ussing, som var der den Gang, mente, det var bedst og humanest at beholde saadanne Børn, som der havde det hyggeligt og godt og bedre end andre Steder. Men nu for Tiden er det saaledes, at de aandssvage bliver sendte bort og anbragte andetsteds. Dette Pige barn, som, inden hun kom derind, var aandssvag og altsaa var det endnu, da hun gik ud derfra, stilles nu frem under Orkesterfanfare og vises frem for den samlede Menighed. Det er altsaa hende, som skal have siddet til Bords i 8 Dage og ikke kunnet faa noget, men har maattet se paa, at de andre spiste. Den Plejemoder, som var derude den Gang, og som endnu er der — hun er gift, hun har